

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Constantin și Eugenia

sau

schite și obede din dosul prefeții la brojura „Pro Veritate“.*)

Constantin, cu acurateța și onestitatea sa de stejar, dacă nu lua pe Eugenia de nevastă, muria, deși pote prea târziu, ca efor, cinstit de toți, al fondurilor și fundațiunilor din strada Măcelarilor!

* * *

Eugenia a pus pe Constantin sub pantof, și — lucru curios — și după ce, prin conclus sinodal, s'a despărțit de el, îl pörtă încă mereu de nas!

* * *

Omul dacă 'mbătrânește, pune'i paie și'l pârlește, dar' nu'l lăsa se se pârlească el prin scrieri volante!

* * *

Cu scusa încă nime nu 'și-a spălat de pe obraz spuza!

* * *

Celce întră odată în simbria altuia, și se mai laudă cu independința, acela nu se deosebește de boul, care, purtând jugul, se crede stăpân!

* * *

*) Cetește: „Prevaricante!“

Când cineva'ți deschide ușa și, punându'ți picioru'n grindă, fără se'ți poți da socoteala cum? te pomenești afară, atunci nu mai pôte fi vorba de ieșire, fie chiar și din gremiul consistorului arhidieceșan din strada Măcelarilor!

* * *

Dacă d'odată cu căderea lui Constantin și Eugenia din eforia arhidieceșană din strada Măcelarilor, din întâmplare, ar fi căduț ș'un comet din ceriu pe pământ, și 'și-ar fi rupt cõda, tot Cosma ar purta vina!

* * *

Nimic mai ușor, decâț a te privi de martir politic, devremece această firmă escusă ori-ce mișelie!

* * *

Căderea lui Constantin și Eugenia din eforia arhidieceșană se pôte esplica cu suirea lor pe „Tribuna“ tot așa de ușor, ca și spendurarea lui Iuda, cu ființa ștreangurilor pe timpul, când s'a spendurat!

* * *

Cârja archierească a lui Miron, fiind sub eforia lui Constantin și Eugenia în alte mâni, s'ar fi rupt, deși pôte nu pe spatele eforilor, dar' sigur pe spatele celor chiemați a controla operațiunile finanțari ale eforii!

* * *

Încrederea, ca și ulciorul, merge numai până atunci la fântână, până-ce se sparge!

* * *

Din încrederea avută alui Constantin și Eugenia mai trăiesc ađi numai cloțanii din pivnițele cășii lui Bechniț pe spesele fondurilor și fundațiunilor gr. or. din strada Măcelarilor bine!

* * *

„Cinstea politică“, după Talleyrand, e o palmă aplicată în propriul obraz de cei-ce 'și ascriu merite din atare

cinste. — „Cinstea personală“ însă e un atribut, ce adese-ori se dă unui individ din partea oamenilor rău informați!

* * *

Eugenia lui Constantin — ce e drept — a făcut în politică, deși numai zos nemistuibil, pentru timbru politic alui Constantin însă, cel mai prost finanț nu rischează un „befund!“

* * *

Neputința de a reuși prin propria lor hărnicie și-o escusă Constantin și Eugenia, ca toți eroii de asemenea pănură din armata Tribuniștilor, cu atotputința lui Cosma, dar' ce-o se-și faci: Cunoștința de sine nu crește pe toate gardurile!

* * *

La actele și documentele publicate de Constantin și Eugenia în brojura lor: „Pro Veritate“, mai trebuiau adaose numai còdele dela cloțanii archidiecesani din pivnițele căsii lui Bechniț, pentru-ca lumea se se pòtă convinge, cât de bine au trăit mâțele Statutului Organic sub cârja archierească alui Miron!

* * *

Et quod erat demonstrandum per „Pro Veritate“:

Nici o mătă are două còde, o mătă are o còdă mai mult decât nici o mătă. Dacă nici o mătă are două còde, și una mătă o còdă mai mult decât nici una, atunci, fără îndoială, fiecare mătă are trei còde!

Odă la mormântul lui Andrăși.

Dusus'au și Andrăși
 Din paradisul de aci
 In vecinicul paradis
 Ca și umbra unui vis
 Ori ca visul unei umbre
 Care-n nopți pustii s'ascunde
 Și nu vine în apoi
 Pân la ziua de apoi.

Și când plecà dela noi
 Privi odată-n napoi
 Și oftă una a jale
 Vădându-se p'acea cale
 Pe care el cu Tisa
 Au împins Hungaria
 Și grăf în gândul seu:
 De aș avè putere eu
 Cum n'am duh nice suflare
 Punem'aș pe reparare
 Ce-am stricat eu cu Tisza
 Intr'o zi aș repara
 Cât lumea s'ar minuna
 Și totă mi-ar aplauda.

Mai întâiu, cu vorbă dulce
 Pe moș Koșut l'aș aduce
 Țara se o guverneze
 La bine se o așeze.

Apoi porunci aspre aș da
 Să nu cuteze a-nvăța

Nime vre-o limbă streină
 (Nici cei ce ne dau slănină)
 Numai toți și numai tôte
 Unguresce pân la mörte
 Chiar din leagân; cine n'ar vrè
 Aș lăsa ca să mi-l dè
 Preste graniți de pământ
 Colo-n recele mormânt
 Unde ați ducem'oi eu
 Al Ungarii — Prometeu.

Apoi, dacă cei de aici
 Cu magnați și cu mojiți
 Ar fi toți Unguri curați
 In atilă îmbrăcați,
 Cu mustețele sucite
 Și cu pinteni la copite
 Ducem'aș în fruntea lor
 Pentru al patriei onor,
 Prin Europa-n lat și-n lung
 Și pre toți i-aș băga-n jug
 Care nu s'ar declara
 Unguri de pânura mea.

In acest chip Prusia
 Francia Italia,
 Elveția — Spania,
 Cum și Portugalia,
 Cu tot ce e-n Europa
 Până chiar și Rusia
 Cu Moldo-România

Ar juca numai csárdás
 Și-ar mânca papricaș
 Și-ar purta csárdás kalap
 Și-ar vorbi per tik-tarak.

Din Europa-n Asia
 Africa — America
 Până-n Australia
 Eu calea mi o-aș urma,
 Lumea o aș subjugă
 Lui Koșut zestre-o aș da
 Spre a o civilisa
 Că-i năucă — vai de ea!

Atunci, jur de Gibraltar
 Că globul neaș ungar
 Prin mine-ar fi construit
 Și prin Koșut cârmuit.

De aci — apoi într'o ți bună
 M'aș avênta chiar în lună
 Căci ast nôpte am visat
 Că ea-i din aur curat.
 O aș aduce-n Buda-Pește
 Și o aș topi unguresce,
 Din ea aș face tot monete
 Și inele și brășete
 Și colane și cercei
 Pentru a nôstre femei,
 Ear cu banii aș împêca
 Pe — Rothschild măriă sa.

Atunci lumea-ar fi o țeră,
 Tôtă, o patriă magiară

Ear în ea n'ai mai vedè
 Nemți, Francesi, Români, Burcuși,
 Italiani, Turci și Ruși,
 N'ai vedè Arabi, Engleși
 Nici Daneși cu ochii verși
 Nici Egipteni și gorile
 Nici hipopotami, cămile,
 Ci pe uscat ca și-n mări
 Tot unguresci cavaleri
 Ai vedè; și toți și tôte
 Din gura lor n'ar mai scôte
 Altă vorbă, altă șoptă,
 Alt glas de cât unguresc
 Pe asta mă rămășesc.

Dar așa — nu știu ce o fi
 Dacă eu mă duc de aci,
 Că nici Tisa n'a trăi
 Până-i lumea, nici Bámfi
 Ba nici Rethi, Havași,
 Kooș Ferencz, Bolond Jancsi,
 Ba nici vlădica Gherli.
 După ce s'or stinge toți
 Sus numiții patrioți
 Cu alți câțiva, atunci ȕeu,
 M'oi întôrce-n copârșeu
 De rușinea ce-oi vedè
 C'o rabdă patria mea,
 Patria, ce fu menită
 De a face chiar și din vită
 Om și Ungur. Reu mă tem
 Că m'a bate nenea Bem
 Când i-oi face visita

Și î-oi spune c'aicea
 Ați pătesce nația
 Ca și el la Șiria.

Țicând astfel Andráși
 Ridicatus'au de aci

Tocmai ca un luftbalon
 Fără de a mai da vr'un ton
 Dar cu mâna semn făcea
 Lui Tisza, parcă Țicea:
 Jöjen velem barátom
 Merthisszeg, nemrosznagyon!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ioan Slavici,

după-ce a ridicat cultul personal al Tribuniștilor
 până la suprema potență a năroȚii, lăsând Insti-
 tutul tipografic cu coliva'n spate, a luat frunză'n
 buză, și s'a dus de unde a venit!

Așa se duc și locustele!

Ce păcat că Slavici, înloc de cer-
 neală, n'a scris cu caracter, pentru-că
 atunci condeiul lui ar fi fost neprețuit!

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

Nu știu din alte țări, dar din Ungaria, Transilvania și Bănat, influența a dispărut ca alba după-ce a trecut dealul, și după ea plâng numai marii proprietari de diplome academice în medicină, și apotecarii, sau farmaciștii.

Nu-i vorbă, influența a atacat până-când se afla în țările noastre și medici, și apotecari, dar' aceștia au suferit cel puțin în regie proprie, până-când ceialalți muritori, atacați de influență, au strănutat, asudat, sgriburit etc. pentru pânea de toate țiilele a medicilor și apotecarilor!

Cum a venit influența? nime nu știe! Cum s'a dus? mai puțin! Una e sigur, că a venit din Rusia, și se ȳice, că împăratul tuturor Rușilor o ar fi trimis în celelalte împărății europene, pentru-ca, mai nainte de a pleca el cu oastea panslavismlui, se slăbească popoarale, pe care vrea se le prindă în jugul seu!

Cum a dispărut influența din Ungaria, Transilvania și Bănat? despre asta sunt atâtea păreri, câte capete goale.

Unii ȃic, că influena a dispărut din rrile nstre de frica dării de consum i venite!

Alii in, că influena a dispărut din rrile nstre de năcaz, că Popea, eternisnd în pastoralala sa de Crăciun, tte blele diecesanilor sei, de ea nici amintire n'a făcut!

Muli cred, că influena a apucat în archiva archi-diecesan din strada Măcelarilor, i 'i-a perdut urma!

Sunt muli i aceia, cari dau cuprerea, că influena ajungnd la Blaj, Grecii flmni de acolo o ar fi mncat cu pene cu tot!

Nu's puini i cei-ce'i esplic disprina influenţii în urma concurinei, ce kulturegyletistii 'i-au făcut în prile nstre!

i aceea se afirmă din multe pri, că influena, vednd pe Ciangii colonisai în Deva i diferite alte pri ale rrilor nstre, s'a temut se nu capete ea nsui frigurile sau altă bl ovinistic, i de frică a luat frunză-n buză i lumea-n cap!

Sunt i de aceia, care vreau se tie, că datoria de stat a Ungarii produce la contribuabilii acestui stat destule dureri de cap, friguri, ferbinali etcetera ble, i prin urmare de influen nu-'i nici o lipsă neaperat!

De părerile acelora, care ȃic, că în rri, unde ca mne Kisdedovurile vor crete ca bureii, unde preoi romni beau beutură sufletească din puuri magyaralomistice pline de otravă naional etc. influena e de tot superfluă, nici nu vreau se iau noti!

Semnifictor e, că nct sum eu informat, episcopul Szabó, Moldován Gyergyely, Dr. Laurn, protopopul Cup, avocatul Bașota etcetera romni zeloi n'au fost atacai de influen. Asta sigur din motivul, că atari individualiti s'au rezervat pentru „Nona!”

Destul, influena s'a dus din Ungaria, Transilvania i Bănat, i una e preste tt îndoiala: S'a dus fără pasaport dela mediciei nostrie!

Stan Pătitul.

Înainte de anul 1848, trăie la noi în sat un nemeș cu numele Dinu Băsărab. Nemeș se nume, pentru-că nu plăte dare, și dare nu plăte numai de aceea, pentru-că n'avè după ce, dar' nici din ce plăti.

Nemeșul Dinu Băsărab nu s'a născut, ci numai s'a însurat la noi în sat. Rătăcindu-se, nu știu de unde, pe la noi prin sat, a luat o fêtă fără părinți, pe Măriuța lui Sonu Cătăramă de nevestă.

Măriuța din felul ei puturósă, după ce s'a mai și măritat dup'un nemeș ca Dinu Băsărab, n'a mai lucrat nimica. Ea, mai fiind și stăpâna unei case moștenite dela părinți, aștepta cu drept cuvânt, ca bărbatuso Băsărab se câștigue cele de lipsă pentru casă, ear' ea se mănânce, ca lupul pe țiganul, d'agata.

Băsărab, deși, în ceea ce privește scutirea de dare, era nemeș, era totodată un om fórte muncitor. Lucra ziua și nóptea în simbria altora, pentru-ca nevéstă-sa, pe care o iubea, se aivă din ce se hrăni acasă la umbră din sudórea feții bărbatu-so.

Vara Băsărab, când pleca în ȃiuori la munca de câmp, își punè nevésta în grădină la umbră. La ameați, când cugeta, că pe nevéstă-sa o-a ajuns sórele, alerga de pe câmp acasă, își muta nevésta la umbră, și pleca din nou la muncă în arșița sórelui.

Viața asta casnică a ținut între Dinu Băsărab și nevéstă-sa câțiva ani în cea mai bună înțelegere. Într'o véră se întêmplă, că o ȃi óre-care începe cu plóe. Băsărab, de sine se înțelege, nu 'și-a putut scóte nevésta în grădină la umbră, ci o-a lăsat în odaie, ear' el, în rívna lui de a câștiga, a plecat la muncă.

Plouat ca un șórece pe timpul potopului lui Noe, Băsărab vine séra acasă, și află pe Măriuța ședënd p'un scaon lângă foc, și cu căldarea de mămăligă gólă lângă ea. În-dată-ce Băsărab întră în odae, Măriuța îl întimpină cu cuvintele: Bine c'ai sosit odată acasă! — Tu aȃi dimineață ai plecat și m'ai lăsat fără apă, de n'am cu ce face mămăliga, și eu, ploând tótă ȃiua, n'am putut ieși din odae. Tu acum așa și așa ești plouat până la piele, i-a ulciórale și adù apă de mămăligă, că nu te vèd de flămândă.

Băsărab, necăjit foc, ia ulciórăle, se duce după apă, vine cu ulciórăle pline, și aflând pe nevastă-sa tot lângă foc, îi tórănă améndouă ulciórăle unul după altul preste cap, și udându-o până-n tălpi îi ȃdice: Acum tu încă ești plină de apă, dacă vrei se mănânci mămăligă, dute și adu'ți apă, că eu, unde am lucrat, am și cinat!

Kis-Kapus,

e puntea, preste care episcopatul nostru românesc póte trece în castrele națiunii!

Așa se exprimă un priculiciu politic din Cluj (?) în Luminătoriul Nr. 15/ Central University Library Cluj

În Kis-Kapus, ca stațiune centrală între Sibiiu și Blaj, se se întilnească metropolitul Vancea cu metropolitul Miron, și se facă, ca șerpui, peatră scumpă politică pentru ferircirea celor 3 milióne de Români!

Ascultând metropoliții noștrii de sfatul priculiciului politic dela Cluj, numai așa vor face treabă, dacă vor asculta și de sfatul meu: Din Kis-Kapus metropolitul Vancea se plece la Sibiiu, și metropolitul Miron la Blaj. Fie-care se'și continue vechia activitate archierească în nóua sa reședință, și întreaga națiune românească va striga:

Se trăiască!

Calicul.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Sôțe, chiar și bibolile vóstre trecënd la noi ne strică moralitatea în biserică!

Pupăză: Nu te'nțeleg, în biserică nóstră nu's dobitoce!

Colac: Bine sôțe, tu n'ai auđit nimica de bătaia, ce s'a bătut între protopopul nostru din tractul Dealtădată, și între fiscalul seu matrimonial pentru o bibolă unită?

Pupăză: Eu n'am urechi pentru tóte bolunđiile ca tine!

Colac: Nó nó sôțe, tu ađi ear' esti așa de supărat de pare-că preoteasa 'ți-a născut a opta fétă! — Lasă tu se'ți povestesc povestea bibolei unite, care a trecut la confesiunea nóstră, și apoi judecă, dacă bolunđii îți vorbesc sau ba! — Tu ști bine, că uniții voștrii, dacă nu mai pot

trăi unul cu altul în căsătorie, dau de gustul credinței noastre, și, ca se scape mai ușor unul de altul, trec la tot mântuirea noastră ortodoxie!

Pupăză: La a tot despărțirea voastră ortodoxie — vrei tu se ȃici!

Colac: ȃi-i tu, cum te taie gura, dar' ascultă mai întâiu povestea! — O nevestă strâmbcredinciosă d'ale vóstre . . .

Pupăză: Dreptcredinciosă — vrei tu se ȃici!

Colac: Acum, după ce 'și-a părăsit credința, o poți numi așa, dar' altcum treaba ta cum o polecrești — ascultă tu istoria! — O nevestă unită — esti mulțămmit așa?

Pupăză: Așa veȃi, nu cârn!

Colac: O nevestă unită în credința noastră, dar' neunită în credința cătră bărbatu-so, ca se scape de acesta a trecut la noi! Cluj / Central University Library Cluj

Pupăză: ȃi tu hotărît ,la neuniți!

Colac: Me, nevestele noastre, și când vreau se scape de bărbați, sunt unite în credință!

Pupăză: În cea neunită cătră bărbat!

Colac: Me, dacă me mai intrerupi în poveste îmi unesc bâta asta cu spatele tale! — Nevésta unită . . .

Pupăză: Neunită cu bărbatu-so, pare-că dicei . . .

Colac: Nu'ți ții pupăza sóte Pupăză? acum . . .

Pupăză: Spune mai departe, că tac!

Colac: Nevésta unită s'a dus la protopopul nostru din tractul Dealtădată, și s'a rugat de iertare, că nu e neunită. Protopopul nostru, fiind nevésta frumósă, 'i-a iertat greșala, și 'i-a ȃis: Draga mea, treci la noi, și credința ta te va mântui. Așa s'a și întîmplat. Nevésta a trecut la biserica noastră, a început procesul de despărțenie, dar' nefiind sigură de nóua credință, a trebuit se promită proto-

popului, afară de spesele procesuali, încă o bibolă, pe deasupra ca fuiorul popii! . . .

Pupăză: După care canon din pravilă formează la voi bibolile motiv de desființare a căsătorii?

Cola c: Me, în pravila noastră nu's biboli! — ascultă tu povestea, și nu me tot întrerupe pupăzând din pupăză! — Fiscalul matrimonial de prima instanță (cel dela a două instanță mănâncă numai lapte de capră) aflând de bibolă, a cerut ca protopopul se-'i facă și lui parte din ea, că altcum nu se învoește la despărțenie. Protopopul a dis ba! O ceartă divorțială dela ușa cortului s'a născut între protopop și fiscal, și fiind-că țigani mai întâiu se ceartă apoi se bat, așa a făcut și protopopul cu fiscalul. Mai întâiu protopopul, voind se capaciteze pe fiscal, 'i-a aruncat dreptul canonic alui Șaguna în cap. Fiscalul, din contra, a replicat protopopului c'un molitfelnic, care din întemplantare se afla de față, dar' nenimerindul, 'i-a sărit cu amendouă mâinile în barbă, și-'i trăgea motivele pentru părerea sa c'o elocuință nerestornabilă. În fine domnii asesori ai scaonului protopopesc auđând cu ochii motivele pro și contra divorțiali, 'și-au resfrânt mânecele imparțialității recerute la deciderea causei, au deschis ușa, și luând în considerare întăetatea rangului, au dat mai întâiu pe protopopul, apoi pe fiscalul afară, și au închis după ei ușa. Cum au pertractat apoi protopopul cu fiscalul causa matrimonială afară, în deplină libertate de convingeri, nu se știe. Destul, că o bibolă unită a fost causa acestei proceduri sumare în divortiiis!

Pupăză: Adeverat sumară, dar' próstă procedură! N'au putut protopopul și fiscalul urma procedura asemenea sumară, dar' mai cinstită a tâlharilor din scriptură cu că-mașa lui Christos, și se arunce sorți pentru bibolă? — Ba protopopul cu fiscalul și altcum se puteau împăca. E

cunoscut, că bibolile, chiar și cele unite, de regulă, au două țite. Așa fiind, protopopul cu fiscalul se se fie privit fiecare, că e un vițal de bibol, și unul se sugă la una, celălalt la cealaltă țită a bibolii — dar' eu me duc sôte, se me gat de ball!

Colac: La ce bal?

Pupăză: La balul celibilor noștrii din Blaj!

Colac: Ducete-ai învirtindu-te cu cele 7 fete ale tale ciardaș, și cu preoteasa pe deasupra ca fuiorul popii!

Cum se pustiesc șorecii mai ușor?

Ia atâtea mâțe, câți șoreci ai, pe care vrei se-î pustiești, leagă de cода fie-cărei mâțe câte un șorece, slobóde apoi mâțele, și fi sigur, că nici o mătă nu se mai întorce cu șorecele acasă!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că târguri de mâțe în totă lumea nu's!

Balurile nu's altceva decât târguri de fete, dar' ce folos de târgul fără cumperători? Câț!

Și'n estan s'au ținut mai în tóte părțile patrii nóstre locuite de fete iubitoare de melodia lui Isaia tănțuește baluri sau târguri de fete, dar' ce folos de popii noștrii înzestrați cu darul de a lega, dacă n'au ce?! — Câț!

În tot carnavalul din estan n'am cetit în Familia, care e monitorul oficial al nuntelor nóstre, se se fie încheiat batăr atâtea nunte, câți drăguți are o Măieriță măritată din Sibiiu. Câț!

Causa e, că-n societatea nóstră cultă, și dedată a face și din secretul tainei căsătorii publicitate, tóte balurile sunt

filantropice, ear' din motive de filantropie, sau pentru dragostea deapropelui datat a iubi pe spesele altora, nime nu se însoră bucuos. Câț!

Asta s'a veđut estan la balul reuniunii ferblastelor române din Brașov, și mai pe veđute la balul „preste-partiđanilor“ din Arad. La aceste două baluri, tinerii noștrii maturi de a face carieră sub regimul pantofului au preferit a juca cu dame, care singur din acel motiv nu se mărită a dóua-óră, pentru-că bărbatul nu le-a murit încă, și din motivul acesta, d'ocamdată, se mulțamesc a călători și-n căsătorie cu tren separat. Câț!

Nu se'nsoră bucuos tinerii noștrii de ađi póte și din acel motiv, pentru-că nu le place a'și vedea sudórea feții lor în ex-
 poziție. Se povestește adecă, că damele din Arad, cu câteva đile înainte de bal, își expun toaletele lor de bal aduse dela Budapesta, Viena, Paris etc. în locuri publice, pentru-ca lumea se vedă și se admire, cât de proști sunt bărbații lor. Câț!

Ce e drept, în Brașov, în Arad, și-n tóte locurile, pe unde cresc fete, se află destui tineri, care, deși cercetează balurile, se feresc de fete și de neveste, ca dracul de tămâe. Acești tineri înfățisează la balurile nóstre pe acea sectă religiósă din Rusia, care pórtă numirea „societatea gurilor căscate“ și adunându-se la rugăciuni, așteaptă cu gura căscată, ca Duchul-Sfânt se le bage nafura în gură. Așa mulți tineri d'ai noștrii, cercetând balurile, cască gura și așteaptă, ca nevestele se le sbóre fripte'n gură. Câț!

Acești tineri, guri căscate, fac altcum și mai bine, dacă nu se însoră, pentru-că însurându-se vor căsca și mai tare gura vedënd pe alții, cum le îmbucă nevestele. Câț!

Semn trist e însě, că majoritatea coviřitóre a tinerilor noștrii nu se ține de secta gurilor căscate din Rusia, dar' tot nu se însoră, ci lasă fetele cu gura căscată. Așa

s'a întâmplat estan la balul reuniunii ferblastelor din Braşov, şi la balul prestepartiđanilor din Arad, că fetele au stat cu gura căscată, până-când tinerii, din galanterie filantropică, jucau cu nevestele altor guri căscate. Cât!

Altcum nu e aşa uşor a se însura ađi în Ungaria, unde darea de consum e aşa de mare. Şi cine are ochi pentru luxul, cu care se arangează la noi balurile filantropice, acela îsi închide ochii, cându-î pomeneşti de însurat, de frica, că, însurându-se, aşor s'ar putea întâmpla, ca nevestă-sa se'l trimită la Viena, sau chiar la Paris după toalete de bal. Luxul la balurile noastre a devenit proverbial. Estan au escelat Aradanele, Braşovenele, Orăştienele etc. prin un lux faţa de care venitele bărbaţilor lor, stă în proporţiune inversă. Cât!

De Sibiene nici nu mai amintesc, pentru-că vestitul bal al reuniunii femeilor române de aici pătîmind de influenţă, bărbaţii n'au venit estan cu conturile croitorilor din Viena şi Paris în conflict casnic. Cât!

Din raporturile ce estan 'mi-au sosit din tóte părţile despre balurile noastre, aşi putea face o căzanie mai lungă decât cele din Chiriadromionul lui Şaguna, dar' eu nu's „Niculaenuvecertaţi“ şi nu scriu pastorale de Crăciun. Constatez numai, că, afară de Arad, la tóte balurile noastre din estan, costumul naţional a jucat cele mai multe jocuri. Singur la balul suprapartiđanilor din Arad a jucat şlepul, sau códa primul rol, ear' cătrînţa, sau talpa ideii de stat român, n'a fost a priori suferinţă. Cât!

Lucru natural! Suprapartiđanii, sau cei-ce se țin că stau preste partide, în Arad ca şi-n alte părţi locuite de oameni desăgiţi, sunt de regulă códa partidelor. Nu se putea deci altcum, decât aşa ca, la balul din Arad, códa sau şlepul se fie dătătoare de măsură. Cât!

Estan au arangeat suprapartiđanii, la anul vor arangea póte subpartiđanii bal filantropic în Arad. La unii, ca și la alții le dau eu sfatul: Se nu cultiveze filantropia până la supremul grad al prăđiil — A arangea baluri filantropice cu ordine de danț, a 2 fl. bucata, ca'n Arad, e în ochii mei o pradă filantropică, și publicul român, la a cărui filantropie, de regulă, se apelează cu atari ocațiuni se'si stringă pe viitor pungile. Mițuluc!

Destul! — Noi întrăm în post, și fetele nóstre, cu tótă mulțimea balurilor, remânând nemăritate, pot continua carnavalul în Păresimi!

Căț!

Otravă pentru cloțanii.

Ia tractatul lui Dr. Luran „Mevé lett Magyarországon a katholicismus“, stórce prostia din el într'un vas de 3 litre până se umple de jumătate, bagă un chilo de brânză muceđită în acel vas, mestecă apoi cu códa măturii, și estmod vei produce un dumićat, pe care presărându'l în locurile, unde se țin cloțanii, poți omorî toți cloțanii din Europa

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Bătrânețele sunt unicul mijloc, ce până acum s'a aflat, pentru-ca omul se se bucură de o viață lungă!

* * *

În comptabilitatea căsătorii bărbatul e activul, femea pasivul. Când la activ se arată un plus, casa e sigură, ear' când se urcă pasivul, bancrotul e sigur!

* * *

Eu cunosc o femeă, care, când ea însuși ferbe, de regulă își pierde apetitul, dar' cei chiemați ai mânca fer-tura, totdeauna!

* * *

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

În gunoiu se înoți în curte până'n genunchi, și moșia
se 'ți-o gunoească ciocârliile!

* * *

Îmbrăcat nap se umblii, și cu rociul, în care țiganul
s'a scutit de frig, se'ți îmbraci copii de Bobotează!

* * *

Patru armăsari de iarbă se'ți tragă plugul, și când vei
avea oșii la car se'ți lipsească rótele!

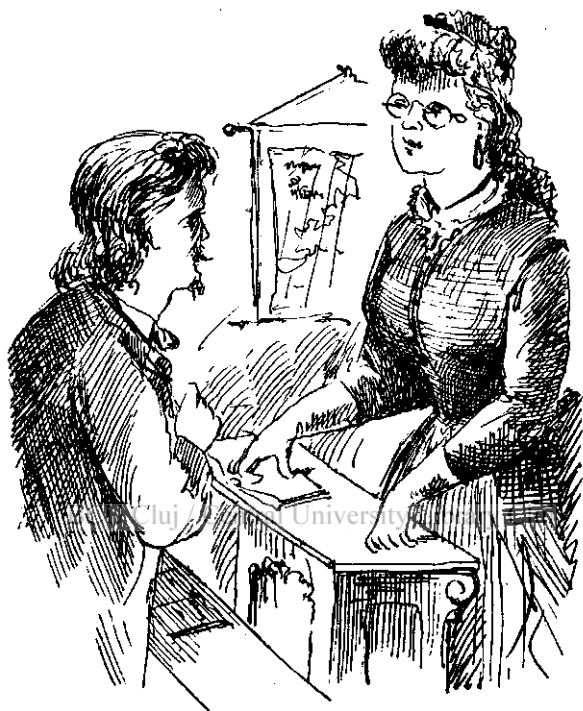
* * *

În luna lui Iulie se'ți înghețe récile de Bobotează!

* * *

Lupii se'ți mâne oile'n strungă, și dracul se te ducă
la biserică!

La un examen după admiterea damelor
la catedra universitară.

Domnișóra doctor Zinca: Domnule Ciora en povestește'mi ceva despre amor!

Ciora: Amorul e o boală, pe care dacă omul în tinerețele sale o negligă, la bătrânețe n'o mai pôte vindeca și . . .

Dr. Zinca: Destul! Eu vëd, că dta în obiectul acesta ai remas înapoi, și va trebui se iei dela mine cel puțin un semestru privat!

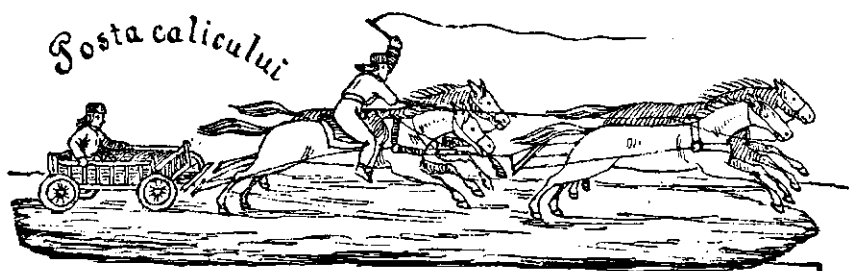
Un dialog țigănesc.

Randolea: Ce mai face tată-to Culo?

Cula: Păduchil — Da tată-to?

Randolea: Tată-mio e mai fericit, el unde pune
mâna îi află gata!

D-lui N. în B.: Eu din întâmplare am onôrea a cunôște pe părintele Bozocean în persônă, ceea-ce cunos-cându-te pe D-ta pôte n'aș putea dice. Va fi avënd și popa Bozocean scăderile sale, eu te asigur însë, că D-ta din scăderile acelu popă îți poți face virtuți!

Domnului abonent în G.: Domnul meu! Orbului înzădar îi areți colori! Mai bine trei abonenți, care vënd departe, că n'au cu ce mi plăti abonamentul, decât un abonent scurt la vedere ca D-ta. Cetește D-ta Pidalionul nu Calicul!

Corespondentului din Apoldul-mare: Ai mințit ca un procatel! Nu popa Necșia a ciuntit leafa învățătorului, ci organele competente, ear' prescurărițele se aleg din acel motiv dintre femei bătrâne, ca se nu pună prea multă sare în prescuri!

Corespondentei din C.: Cred că popa Fotie din Cacova, de lângă Oravița, întrând în bal, a sbierat ca un smeu, dar' când popa din Cacova, de lângă Sibiu, ar fi întrat în acel bal, toți oaspeții săriau prin ferești afară!

Fericiți cei săraci cu punga, că acolo e împărăția Calicului!

Abonamentul anual la Calicul e pentru toți cei săraci, fără deosebire de deficit, 2 fl.; pentru studenți 1 fl. 50 cr. — Gratis se espedează Calicul numai abonenților din împărăția lui Lucifer.

Calicul se espedează regulat în prima fie-cărei luni. Exemplarele neprimite se pot reclama ori-când.

Sosindu-ne 3 exemplare din Nr. 2, fără se știm dela cine, rogăm pe toți, cei-ce nu voiesc a se numera între abonenții noștri, a ne înapoia numărul acesta, notificându-ne adresa lor.

Administrațiunea Calicului.